

Louis Thévenet 20.02-17.04.2005

Louis Thévenet werd geboren op 12 februari 1874 te Brugge. Op tweejarige leeftijd verhuist de familie Thévenet naar Brussel, waar hij plusminus voor de rest van zijn leven verblijft; eerst in het centrum van de stad, later in de randgemeentes Linkebeek, Drogenbos en Halle. Daar verbleven ook heel wat tijdgenoten van Thévenet zoals *Edgard Tytgat*, *Ferdinand Schirren*, *Rik Wouters*, *Jean Brusselmans*, *Auguste Charles Louis Oleffe* en dergelijke meer.

Het is opvallend hoe weinig biografische gegevens er rond deze kunstenaar maar bekend zijn, en degene die er wel zijn, zijn op zijn minst voor interpretatie vatbaar. Thévenets biografie is zeer onbestemd, afgezien van een aantal sociale problemen (de vroege dood van zijn ouders en het drankprobleem van zijn vader) en het feit dat hij uit een zeer cultuurminnende familie kwam. Zijn broer Pierre was immers een bekendere schilder dan Louis zelf, en zijn zuster die hem financieel onderhield tot 1906, was een bekende operazangeres in Parijs. In de vroege autobiografieën werd er gewag gemaakt van Thévenet als autodidact, maar dit werd later weerlegd. Op 18-jarige leeftijd scheepte hij in als hulpkok op een Engels vrachtschip. Hierdoor maakte hij enkele verre reizen (o.a. naar Haïti, waar Gauguin ooit verbleef), waarover hij echter steevast zweeg, zelfs tegen zijn enige boezemvriend René Lyr.

Vanaf vrij jonge leeftijd komt hij in contact met Oleffe, een zeer belangrijke schilder in het toenmalige Brusselse die een sterke invloed uitoefende op de zogenaamde *Brusselse Fauvisten* met onder andere *Rik Wouters*. Thévenet wordt zeer goed bevriend met Oleffe en verhuist vanaf 1896 voor een tijd met hem naar Nieuwpoort.

Zijn eerste doek schilderde hij in 1900, de kerk van Nieuwpoort en het interieur van Oleffe. Vanaf 1905 verhuist hij terug naar Brussel.

In 1906 ontmoette hij *François Van Haelen*, één van België's bekendste toenmalige collectioneurs, die hem vanaf dan is blijven steunen. Ook in 1906 huwde hij *Emma Tevens*, die zijn boekhouding bijhield, waardoor we een degelijk zicht hebben op Thévenets verkoop vanaf 1908.

Tot 1914 heeft hij groot succes, hij verkoopt goed, neemt deel aan alle belangrijke tentoonstellingen en exposeert bij de bekende Brusselse Galerij *Georges Giroux*. Zelfs koningin Elisabeth koopt een doek. De interesse voor zijn werk werd echter eerder ingegeven vanwege het mooie en verleidelijke aspect van zijn kleinburgerlijke interieurs en de naïviteit die zijn doeken uitstraalden. Thévenet voelde zich hierdoor sterk misbegrepen. Zijn drankmisbruik en zijn geslotenheid maakte hem niet geliefd, en hij werd bijna door iedereen geweerd vanaf 1914, behalve door *Rene Lyr*, die later in 1945 een prachtige biografie over hem schrijft met de titel 'Mon ami Louis Thévenet'.

Thévenet sterft op 16 augustus 1930 op 56jarige leeftijd, vereenzaamd en teruggetrokken.

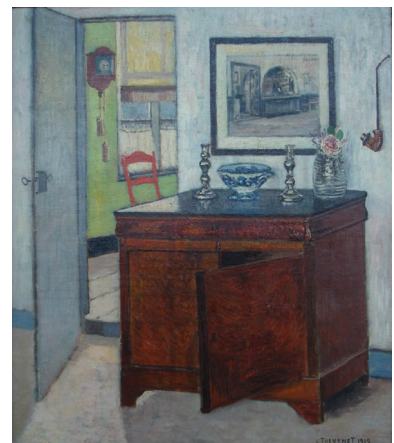
Thévenet was in de eerste plaats geïnteresseerd in het schilderen, eerder dan in het uiteindelijke resultaat. Dit is te zien aan het gewild uit evenwicht brengen van de compositie, de niet conventionele, persoonlijke verfaanbreng, de eigenaardige kleurcombinaties en dergelijke meer. Hij is steeds op zoek naar de inherente opbouw van een schilderij. Het schilderen zelf was dus cruciaal, niet het lieflijke van het afgebeelde waarvoor hij werd gewaardeerd.

1.

2.

3.

4.

De psychologische ingesteldheid van de schilder speelt hier ontegensprekelijk een belangrijke rol. Hij communiceerde zeer moeilijk. Het vroege verlies van zijn ouders kan te maken hebben met de moeilijkheid die Thévenet ondervond om vriendschappen aan te gaan, uit angst ze terug te verliezen. Ook zijn drankprobleem is waarschijnlijk cruciaal. Hierdoor vond hij geen evenwicht in het zich identificeren met de andere.

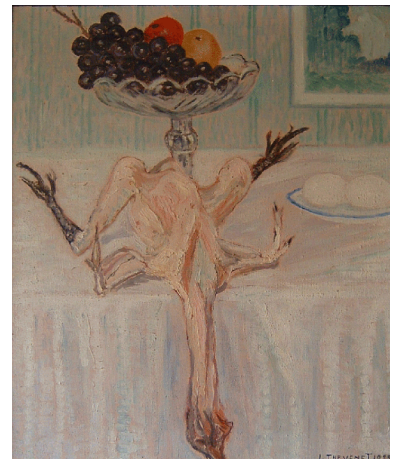
Het enige waarmee hij zich kon vereenzelvigen en waardoor hij in staat was te communiceren was zijn schilderkunst. Anderzijds heeft de schilder zoals iedereen behoefte aan communicatie. Hij schilderde daarom regelmatig slechts sporen van menselijke activiteit (Mensen kunnen elk moment het schilderij binnenkomen of hebben het net verlaten). Het menselijke individu blijft echter systematisch buiten beeld.

Mede hierdoor is Thévenet een van de meest discrete schilders die de menselijke twijfel op zeer veel niveaus als onderwerp heeft: tussen het picturale en de abstractie, tussen het stille en het leven, tussen aan- en afwezigheid. Ook schilderkunstig is dit te zien door opzettelijke perspectiefformingen, plotse wijzigingen in kleur- en verfaanbreng. Hij is niet enkel een sterke fotografische observator, hij voegt aan elk stukje realiteit een eigen persoonlijke waarde toe, waardoor hij een totaalcompositie bekomt die – ondanks alle tegenstellingen - toch zowel picturaal als mentaal standhoudt.

De selectie in het *MDD* is een zeer beperkte selectie uit het oeuvre van Thévenet, en past in het kader van de reeks bescheiden tentoonstellingen rond kunstenaars die aanwezig zijn in de collectie, maar die doorgaans minder bekendheid genieten in Vlaanderen. Hierbij wenst het *MDD* op zoek te gaan naar bepaalde intrinsieke kwaliteiten van deze kunstenaars. De keuze voor deze selectie is zeer subjectief en staat volkomen los van de klassieke modernistische geïnspireerde kunsthistorische keuzes, gebaseerd op ‘vernieuwing’ of ‘originaliteit’. Ook de klassieke waardering voor Thévenet als ‘mooie en verleidelijke’ interieurschilder is hier niet relevant. Thévenet beklijft ons eerder door de zeer sterke onderhuidse spanning in zijn interieurs. De weergave van deze spanning zit duidelijk verrat in de psychologische zielstoestand van de kunstenaar. Hij slingert zijn gevoelens niet de wereld in. Hij schreeuwt ze niet uit maar beheerst ze en vertaalt dit schilderkundig met de merkwaardige objectiviteit van een toeschouwer. Ook in zijn dagelijks leven had Thévenet waarschijnlijk moeite vrede te nemen met zichzelf, de anderen en met het leven zelf. Hij verzet zich echter niet maar trekt zich terug in een bedachtzame en verstilde eenzaamheid. Het is deze fragiele spanning die hem tot een uitzonderlijk kunstenaar maakt die ook vandaag nog alle aandacht verdient.

5.

6.

Afbeeldingen:

1. “De rode kast”, 1908
Olieverf op doek, 47 x 57 cm
Privé collectie
2. “Santé”, 1915
Olieverf op doek, 47 x 57 cm
Privé collectie
3. “Interieur”, 1918
Olieverf op doek, 70 x 60 cm
Privé collectie
4. “Hemelpoort”, 1921
Olieverf op doek, 71 x 59 cm
Privé collectie
5. “Het harmonium”, 1924
Olieverf op doek, 50 x 60 cm
Privé collectie
6. “Stilleven met kip”, 1928
Olieverf op doek, 70 x 60 cm
Privé collectie